

efferebat, juribus excitatis. Ad extremam quoque Turcarum opem Antonius confugerat, suumque Byzantium hominem miserat, qui Amurathem ad auxilia maritima subministranda (eo enim anno Uluzzalium cum triremibus quinquaginta emiserat) incitaret; qua in re Gallus ei orator Byzantii haud parum favebat. Ex iis cum inter Reges diuturna pax interturbari posse videretur, Veneti cum Gregorio agebant, ut sua auctoritate eas suspicionum nubes, quæ paci publicæ officere posse viderentur, discuteret ac depelleret. Ille vero officio minime defuturum pollicebatur, licet minime ob id ad apertum bellum Reges descensuros diceret: Philippo multis implicato curis præsentium rerum mutationem nequaquam conducere: eadem Henricum mente esse, cum in Gallia adhuc civilium dissensionum reliquiæ residerent: Belgicum bellum diuturnitate atque assuetudine in naturam versum, lentæ febris in morem, populos depascere: ac si forte aliqua ab Amurathe ad Antonii res fovendas navigia ac triremes permetterentur, eo pacem publicam violatum iri non arbitrari.

His fiebat, ut Gregorius, alio traductis curis, in easdem, quas antea susceperat, sollicitudines relaberetur; pristinoque animi ardore intermissum Aquilejense negotium resumeret; cum præcipue Donatus significasset, ipsum literas, quas *Breves* vocant, ad Rempublicam meditari. Qua de re cum agitatum inter Præconsultores esset, jurisque scientiæ peritorum, atque excellentium hominum perquisitis sententiis; non alia ratione publica jura defendi posse visum est, quam Campegio ad Principis Patrumque Collegium cum literis accedente, antequam acciperentur, aut perlegerentur, scripto ex Senatus decreto obnuntiaretur: *Patres quidem, uti obsequentissimos Apostolicæ Sedis filios, recitari literas iussuros; verumtamen si qua in re libero Reipublicæ juri officere aut derogare iis Gregorius velit, nullo pacto Senatum ad sensum præbere; quidquid perlectum foret, nullum irritumque habiturum.* Pridie kal. julias legatus literas exhibuit: eæ antequam recitarentur, Senatus consultum perlectum est. Literarum summa erat: *Aquilejense negotium propter eorum, qui se illi immiscuerant, auctoritatem eo usque Gregorium distulisse, Leonardum Donatum, & Joannem Superantium, alterum ordinarium, alterum extra ordinem oratores audisse; semperque*

Gregorius
Pontificis
de Aquile-
jensi nego-
tio ad Se-
natum lite-
ra.